

cerer. Saa længe en saadan Klage ikke foreligger, forekommer det mig, at der ikke er Grund til at blande sig i hele denne Sag. Og hvad der er sket her, er noget, der finder Sted i adskillige andre Etater. Jeg har saaledes set, at vi under Københavns Skolevæsen have det saaledes med Hensyn til den store Stab af Lærere, at de efter Anciennetet rykke op til højere Gage, men naar de skulle gøre Springet fra almindelig Lærer til en overordnet Stilling, gaa vi ikke længere efter Ancienneteten, men saa tage vi de Folk, som vi finde, ere særlig skikkede til at beklæde disse Stillinger, og jeg antager, noget lignende har fundet Sted her, hvor Talen er om at forsyne Hæren med Stabsofficerer. Her er der netop taget Hensyn til den særlige Dygtighed og de særlige Evner, som det kommer an paa.

Men naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds vaager saa ømt over, at dette Springeri, som han kalder det, ikke finder Sted, forekommer det mig, at det havde været naturligere, at han havde stillet sig ved Siden af mig paa et andet Punkt, nemlig for saa vidt som jeg f. Eks. har paatalt, at der blandt Arbejdere under Krigsministeriet, som lønnes med 2,50 Kr., 2,75 Kr. og 3 Kr., ogsaa finder saadanne Spring Sted, idet man ganske vilkaarlig sætter disse Folk fra den ene Lønsats over i den anden. Og man gaar endnu videre her, idet man rolig lader Folk, der ere rykkede op paa højeste Dagløn, nemlig 3 Kr., naar de blive ældre, saa at Kræfterne ikke ere saa gode som tidligere, rykke ned paa en Dagløn af 2,75 Kr. eller 2,50 Kr., hvorved deres Understøttelse eller Pension vil blive betydelig mindre. Det forekommer mig, at det ærede Medlem burde have stillet sig ved Siden af mig paa dette Punkt. Her var der ganske anderledes god Grund til at vaage over, at man gik frem efter Ancienneteten. Det er ensartet Arbejde for dem alle. De ere ikke højt paa Straa, det er Arbejds mænd, men her synes jeg, det ærede Medlem skulde have stillet sig paa min Side, naar han, hvor det gælder hans snævrere specielle Interesser, tager saa stærkt paa Veje. De andre synes han ikke at have nogen Interesse for.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg vil først udtale en Tak til Ministeren for de Udtalelser, han fremsatte i Gaar vedrørende Lønningen for Arbejds mænd, der sortere under Krigsministeriet. Den højtærede Minister sagde, at det var et Spørgsmaal,

der kunde blive taget op til fornyet Overvejelse, og jeg vil haabe, at denne Overvejelse maa finde Sted mellem Finanslovens 2den og 3die Behandling, saa vi dog kunne forbedre disse Folks Lønning en lille Smule, og jeg vilde finde, at en Minimalløn af 3 Kr. foruden Dyrtdstillæget paa 27—28 Øre ikke vilde kunne kaldes for høj for disse Folk, naar de skulle ernære sig selv og deres Familie.

Ligeledes glædede det mig at høre den højtærede Minister udtale, at vi ogsaa kunde optage det Spørgsmaal at lade den Anmærkning, der blev given i Fjor vedrørende de forskellige Ministerier, gælde for de Understøttelser til gamle Arbejdere, Enker og Børn, som gives under Krigs- og Marineministeriet. Den højtærede Minister udtalte ganske vist, at vi maa huske paa, at Understøttelserne under Forsvarsministerierne var noget, som vi havde stemt om her i Rigsdagen. Jeg kan nu ikke se, at det kan forandre Sagen. Fordi vi have stemt om disse Understøttelser, er der ikke noget i Vejen for, at vi ogsaa kunne stemme om at give dem en tilsvarende Forhøjelse som den, der i Fjor blev given Understøttelser af lignende Art under de andre Ministerier.

Jeg skal saa til Slutning gøre nogle Bemærkninger vedrørende Fabrikation af Rekylgøveværer. Her meddelte den højtærede Minister, at nu vare disse Bestillinger gaaede bort fra Fabrikken, og saavel den højtærede Minister som Ordføreren vilde gerne give det Udseende af, at det er Socialdemokraterne, som bære Skylden derfor. Lad os en Gang se lidt nærmere paa, hvorvidt denne Paastand har nogen som helst Berettigelse. Jeg vil da sige, at hele den Maade, hvorpaa denne Sag er greben an fra første Færd, var uheldig. Det var en Fabrikation, som foregik i det skjulte, uden at Rigsdagen havde noget Kendskab dertil, og en Fabrikation, som blev sat i Scene i ret stor Stil. Hvis den højtærede Minister i Stedet for at gribe Sagen an paa denne hemmelige og skjulte Maade var kommen til Rigsdagen — f. Eks. til Finansudvalget — og havde meddelt, at der var Tale om at udføre store Arbejder for fremmede efter en Maalestok, som Fabrikken aldrig tidligere har kendt, føler jeg mig overbevist om, at vi kunde have truffet en Ordning med Ministeren om denne Sag, men i Stedet for foretrak han at gaa en anden Vej. Han vilde handle paa egne Vegne, handle bag om Rigsdagens Ryg, uden om Bevillingsmyndigheden, vi skulde ingen Ting have at vide om denne